

แนวทางพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ
Guidelines for Developing the Youth Football Players in Si Sa Ket Province
to Become Professional Football Players

ธัชชนธ์ จินดาปุก
Tatchanon Chindapuk

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ
Faculty of Education, Thailand National Sports University,
Si Sa Ket Campus

Email: sense10tatchanon@gmail.com

Received: March 1, 2024; Revised June 3, 2024; Accepted: June 12, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนานักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ โดยใช้รูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือบุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับฟุตบอลระดับเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 20 คน จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ด้านนักกีฬา นักฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ มีความสามารถทางเทคนิค ความเข้าใจแท็คติก สมรรถภาพร่างกาย และความพร้อมด้านจิตใจอยู่ในระดับดี แต่ควรได้รับความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬามากยิ่งขึ้น ด้านผู้ฝึกสอน ควรมีแผนพัฒนาผู้ฝึกสอนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมผู้ฝึกสอนใหม่และต่อยอดผู้ฝึกสอนเดิมให้พัฒนาสู่ระดับที่สูงขึ้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเพิ่มโอกาสให้เยาวชนสามารถเข้าถึงสนามฟุตบอลมาตรฐานได้มากขึ้น ควรพัฒนาสนามฝึกซ้อมในพื้นที่อื่นนอกเขตอำเภอเมืองให้มีคุณภาพทัดเทียมสนามฟุตบอลมาตรฐาน และควรมีการจัดสรรอุปกรณ์การฝึกซ้อมฟุตบอลไปสู่ทีมโรงเรียนหรือคาเดมีในจังหวัดตลอดทุกปี ด้านรายการแข่งขัน ควรมีการแข่งขันฟุตบอลลีกเยาวชนภายในจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดช่วงระยะเวลาให้สอดคล้องกับปฏิทินฟุตบอลเยาวชนรายการอื่นในระดับภูมิภาคและระดับชาติ ด้านการพัฒนาสู่ระดับอาชีพ ควรมีสโมสรฟุตบอลอาชีพรองรับนักฟุตบอลเยาวชนที่ผลิติดอกมา โดยสโมสรต้องมีนโยบายการให้โอกาสเด็กเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการต่อยอดนักฟุตบอลเยาวชนไปสู่ระดับอาชีพ

คำสำคัญ: นักกีฬาฟุตบอลเยาวชน นักฟุตบอลอาชีพ ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน

Abstract

The objective of this research was to study guidelines for developing the youth football players in Si Sa Ket Province to become the professional football players. The research was conducted by using the qualitative research methods. The target group used in this research consisted of 20 staff involving with the youth football players in Si Sa Ket Province selected by purposive sampling. The research instrument was a semi-structural interview form, and the data were analyzed by content analysis.

The research findings were as follows.

In the athletes, the youth football players in Si Sa Ket Province had the technique ability, understanding tactics, physical fitness, and mental readiness at a high level, but they should gain more knowledge of sports science. In the coaches, the systemic development plans for the coaches should be included, the new coaches should be promoted, and the old coaches should be developed to be in higher levels. In the facilities, the youth football players should have more opportunities to access the standard football fields, the training football fields in other areas besides the areas in Muang Ubon Ratchathani District should be developed to have the quality the same as the standard football fields, and the football training equipment should be allocated to the school teams or the academy teams in the province annually. In the competition programs, the youth football leagues in Si Sa Ket Province should be held by determining the duration of the competition programs to be related to the calendars of the other youth football competition programs in the local and national levels. In the development to become the professional level, the professional football clubs should be founded to nourish the youth football players who were the professional football players. The football clubs needed to issue the policies to provide the opportunities to the youth football players in Si Sa Ket Province clearly to develop the youth football players to the professional football players.

Keywords: Youth football Players, Professional Football Players, Executives, Coaches

บทนำ

ในปีพ.ศ. 2542 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีผู้ดูแลงานด้านการกีฬา มีนโยบายในการจัดทำแผนปฏิรูปการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งกีฬาฟุตบอลได้รับการพิจารณาเป็นกีฬานานาชาติแรก มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการกีฬาฟุตบอลอาชีพขึ้นและให้ถือว่ากีฬาฟุตบอลอาชีพเป็นกีฬานำร่อง ผู้รับผิดชอบและน่านโยบายไปปฏิบัติคือ การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีการแข่งขันฟุตบอลอาชีพเป็นกีฬานำร่องที่เรียกกันว่า “โปรวินเชียลลีก” (Provincial League) ประจำปี พ.ศ. 2542 จัดการแข่งขันโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย (กฤษฎณะ สมจิตร, 2545) ในขณะที่สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานมาตลอด ซึ่งแบ่งการแข่งขันออกเป็นระดับสูงสุดเรียกว่า “ไทยลีก ดิวิชั่น 1” และระดับต่อมาเป็น ถ้วยพระราชทาน ข, ค และ ง ทำให้เกิดการซ้ำซ้อนกันมาตลอดระยะเวลา 5 ปี ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพ เนื่องจากนานาชาติทั่วโลกจะมีการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพเพียงองค์กรเดียว (สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย, 2543) ในปี พ.ศ. 2547 รัฐบาลได้ปรับปรุงโครงสร้าง

จัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคนแรก มีนโยบายให้รวมสองลีกการแข่งขันให้เป็นหนึ่งเดียว แต่ยังคงมีปัญหาในการดำเนินการและการจัดการที่ไม่สามารถทัดเทียมกับนานาชาติได้ แต่ในปัจจุบันฟุตบอลไทยกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้งหนึ่ง หลายสโมสรมีการบริหารจัดการทีมแบบมืออาชีพ มีสนามแข่งขันที่มีมาตรฐานสามารถรองรับแฟนบอลได้จำนวนมาก มีการซื้อนักเตะต่างชาติที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถ เข้ามาสร้างสีสันและยกระดับมาตรฐานฟุตบอลไทย ทำให้คนไทยส่วนมากกลับมาติดตามรับชมฟุตบอลไทยมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ฟุตบอลลีกของไทยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่กันไปด้วย มีการจ้างงาน การขายชุดแข่งขัน บัตรเข้าชมการแข่งขัน รวมถึงการซื้อ ขายผู้เล่น ทำให้ในแต่ละปีธุรกิจฟุตบอลมีเงินหมุนเวียนหลายพันล้านบาท ส่งผลให้กระแสความนิยมในตัวนักฟุตบอลเพิ่มมากขึ้น หนึ่งในอาชีพในฝันของเด็กและเยาวชนหลายคนคือการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ เพราะเป็นอาชีพที่มีผู้คนให้ความสนใจ สังคมให้การยอมรับรวมทั้งรายได้ต่อเดือนของนักฟุตบอลอาชีพนั้นนับว่าสูงกว่าหลากหลายอาชีพอีกด้วย

สอดคล้องกับจังหวัดศรีสะเกษซึ่งเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดว่าเมืองน่าอยู่ประชากรการท่องเที่ยวสู่อารยธรรมขอมโบราณ เป็นเลิศด้านกีฬา มีสินค้าเกษตรได้มาตรฐานและปลอดภัยสู่ครัวโลก จะเห็นได้ว่ามีศักยภาพ และจุดแข็งของจังหวัดมีมาก ยังมีการส่งเสริมและพัฒนากีฬาของจังหวัดอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับเยาวชน โดยสถาบันการศึกษาที่ส่งเสริมด้านกีฬาระดับเยาวชน รวมทั้งสมาคมกีฬาจังหวัดศรีสะเกษก็เป็นอีกสมาคมหนึ่งที่มีการพัฒนากีฬาไปเพื่อความเป็นเลิศอย่างแท้จริง (พญกษศาสตร์ ลาพุดธา, 2557) นอกจากนี้ตั้งแต่ปี 2561 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการคัดเลือกจังหวัดต้นแบบในการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาแบบครบวงจร สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา (Sports Industry Promotion) การกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Sports Tourism) และการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ซึ่งจังหวัด ศรีสะเกษมีคุณสมบัติทั้ง 4 ด้านที่กำหนด ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย 2) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 3) การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และ 4) การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาและการท่องเที่ยว ซึ่งการเป็นเมืองกีฬานั้นจะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนในจังหวัดหันมาเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำ การพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาในจังหวัดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษมีศูนย์ฝึกฟุตบอลหรือคาเดมีทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงทีมฟุตบอลระดับกึ่งอาชีพซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เกิดขึ้นมากมาย ที่เห็นได้ชัดคือในการแข่งขันฟุตบอลระดับกึ่งอาชีพ รายการไทยแลนด์เอเอเจอร์ลีก 2021/22 และไทยแลนด์ เชมโปร์ ลีก ปี 2022/23 มีทีมฟุตบอลจากจังหวัดศรีสะเกษส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันมากถึง 10 ทีม นั้นย่อมแสดงให้เห็นถึงความสนใจและความตื่นตัวของผู้นที่นิยมชมชอบกีฬาฟุตบอลในจังหวัดศรีสะเกษได้เป็นอย่างดี แต่ในจุดเพื่อรองรับความสนใจของทั้งเด็กและผู้ปกครอง ที่ต้องการผลักดันตนเองและบุตรหลานเข้าสู่เส้นทางของการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ ส่งผลให้จำนวนทรัพยากรของนักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

ในปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษมีนักกีฬาฟุตบอลจำนวนมาก ซึ่งสังกัดอยู่ในหลายระดับและในหลายช่วงอายุ ทั้งในทีมฟุตบอลระดับอาชีพ ระดับกึ่งอาชีพ รวมถึงทีมฟุตบอลระดับเยาวชนในนามโรงเรียนหรือคาเดมีฟุตบอล จึงทำให้ทรัพยากรทางฟุตบอลเกิดขึ้นมากตามไปด้วย อย่างไรก็ตามนักกีฬาฟุตบอลระดับเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษที่พัฒนาตนเองจนสามารถเข้าสู่ระดับอาชีพยังมีจำนวนน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ เพื่อเป็นการสร้างแนวทางพัฒนาฟุตบอลเยาวชนภายในจังหวัดอย่างเป็นระบบ และพัฒนานักฟุตบอลในระดับเยาวชนอย่างมีขั้นตอนตามกระบวนการและหลักปฏิบัติสากล ส่งเสริม

ให้นักฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษเติบโตไปเป็นนักฟุตบอลที่มีคุณภาพและสามารถต่อยอดไปสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพต่อไป เพื่อให้พวกเขาได้ใช้ความสามารถด้านกีฬาฟุตบอลยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ
2. เพื่อกำหนดแนวทางพัฒนานักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฟุตบอลระดับเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 4 คน
2. ผู้ฝึกสอนนักฟุตบอลเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษที่มีประสบการณ์การควบคุมดูแลนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนไม่น้อยกว่า 3 ปี และเคยเป็นตัวแทนจังหวัดศรีสะเกษเข้าร่วมการแข่งขันในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ จำนวน 8 คน
3. นักกีฬาฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษที่เคยมีประสบการณ์ในการลงเล่นฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย และเคยมีประสบการณ์การเล่นในระดับฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฟุตบอลระดับเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ
2. แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนนักฟุตบอลเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษที่มีประสบการณ์การควบคุมดูแลนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนไม่น้อยกว่า 3 ปี และเคยเป็นตัวแทนจังหวัดศรีสะเกษเข้าร่วม การแข่งขันในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ
3. แบบสัมภาษณ์นักกีฬาฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษที่เคยมีประสบการณ์ในการลงเล่นฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยและเคยมีประสบการณ์การเล่นในระดับฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ

โดยแบบสัมภาษณ์ทั้ง 3 แบบ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ ผู้วิจัยอาศัยหลักและแนวคิดในการสร้างเครื่องมือโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอล
2. ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการเกี่ยวกับการฟุตบอล
3. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

4. ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

4.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มผู้บริหาร

4.2 แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มผู้ฝึกสอน

4.3 แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มนักฟุตบอลอาชีพ

โดยทุกกลุ่มจะมีประเด็นคำถามดังต่อไปนี้

- ความเกี่ยวข้องของตัวผู้สัมภาษณ์กับการพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ
- Athlete (นักกีฬา)
- Technique (ด้านทักษะพื้นฐานและความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬาฟุตบอล)
- Tactic (ด้านความเข้าใจในหลักการและระบบการเล่นฟุตบอล)
- Physical Fitness (ด้านสรีระและสมรรถภาพทางกาย)
- Mentality (ด้านจิตใจ)
- Coach (ผู้ฝึกสอน)
- จำนวนผู้ฝึกสอนที่มี License รับรองตามมาตรฐานสากลในจังหวัดศรีสะเกษ
- การจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในจังหวัด
- Facility (สนามแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวก)
- สนามสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขัน
- อุปกรณ์การฝึกซ้อมพื้นฐาน
- Tournament (รายการแข่งขัน)
- รายการแข่งขันภายในจังหวัดที่มีมาตรฐานและความต่อเนื่อง
- รายการแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับชาติ
- Pathway (แนวทางการพัฒนาสู่ระดับอาชีพ)
- การคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนจังหวัด
- การต่อยอดนักกีฬาเยาวชนสู่ระดับอาชีพและระดับชาติ

5. นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาโดยใช้ค่าดัชนีของความสอดคล้อง (Index of Congruence) หรือ IOC ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของการวัด โดยข้อคำถามทั้ง 12 ข้อที่ใช้ในแบบสัมภาษณ์นั้นมีดัชนีตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

6. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการดำเนินการสัมภาษณ์ โดยใช้เครื่องมือคือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ดำเนินการสัมภาษณ์บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาฟุตบอลระดับเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ฝึกสอน และกลุ่มนักฟุตบอลอาชีพ โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงาน เพื่อบันทึกหมายวัน เวลา ในการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง
2. มหาวิทยาลัยทำหนังสือแจ้งกำหนดการสัมภาษณ์แก่กลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายตามวัน เวลาที่กำหนด โดยระหว่างการสัมภาษณ์มีการขออนุญาตบันทึกเสียง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้รับความยินยอมจากกลุ่มเป้าหมายทุกราย
4. นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 กลุ่ม มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา ผ่านตาราง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. ตารางข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์ แสดงความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฟุตบอลระดับเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 4 คน กลุ่มผู้ฝึกสอนนักฟุตบอลเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษที่มีประสบการณ์การควบคุม ดูแลนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนไม่น้อยกว่า 3 ปี และเคยเป็นตัวแทนจังหวัดศรีสะเกษเข้าร่วมการแข่งขันในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ จำนวน 8 คน และกลุ่มนักกีฬาฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษที่เคยมีประสบการณ์ในการลงเล่นฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยและเคยมีประสบการณ์การลงเล่นในระดับฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 8 คน จากแบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประกอบด้วยประเด็นดังนี้ ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านรายการแข่งขัน และด้านการพัฒนาสู่ระดับอาชีพ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาตรวจสอบโดยวิธีการแบบสามเส้า (Data Triangulation)

2. ตารางแสดงข้อมูลมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อนักฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฟุตบอลระดับเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 4 คน กลุ่มผู้ฝึกสอน นักฟุตบอลเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษที่มีประสบการณ์การควบคุม ดูแลนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนไม่น้อยกว่า 3 ปี และเคยเป็นตัวแทนจังหวัดศรีสะเกษเข้าร่วมการแข่งขันในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ จำนวน 8 คน และกลุ่มนักกีฬาฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษที่เคยมีประสบการณ์ในการลงเล่นฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยและเคยมีประสบการณ์การลงเล่นในระดับฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 8 คน จากแบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ด้านนักกีฬา กลุ่มผู้บริหาร มีความเห็นตรงกันว่านักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษมีความสามารถด้านเทคนิค และมีความเข้าใจในระบบการเล่นพื้นฐานอยู่ในระดับที่ดี เพราะมีโค้ชที่มีฟุตบอลหรือโรงเรียนภายในจังหวัดที่มีการฝึกซ้อมและส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลเป็นจำนวนมาก ส่วนสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาอยู่ในระดับที่ดีเพราะมีการฝึกซ้อมและแข่งขันอยู่ตลอด เรื่องสภาพจิตใจก็อยู่ในระดับที่ดี เพราะพื้นฐานความยากลำบากของครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักฟุตบอลเหล่านี้ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก มีจิตใจที่แข็งแกร่ง มุ่งมั่นในการพัฒนาสู่ความสำเร็จ สอดคล้องกับกลุ่มผู้ฝึกสอนซึ่งมีความเห็นตรงกันว่า เด็กเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษเป็นเด็กที่มีทักษะพื้นฐานการเล่นอยู่ในระดับดี เพราะฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในจังหวัด พวกเขาสนใจและติดตามเชียร์ทีมจังหวัด นับเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้พวกเขามุ่งมั่นทุ่มเทในการฝึกซ้อม และปัจจุบันสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย ทำให้พวกเขาสามารถฝึกฝนเทคนิคต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ดังนั้นเมื่อเข้าสู่กระบวนการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบแล้วจะพบว่า เด็กนักฟุตบอลจังหวัด ศรีสะเกษมีพื้นฐานฟุตบอลที่ดีเป็นต้นทุนอยู่แล้ว นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาอาชีพยังมีความเห็นว่าเพิ่มเติมว่านักกีฬาฟุตบอลเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษมีทักษะพื้นฐานในการเล่นฟุตบอลอยู่ในระดับที่ดี เพราะได้รับการฝึกสอนจากโค้ชหรือครูตามโค้ชหรือโรงเรียนต่าง ๆ ที่กระจายกันอยู่มาก ครอบครัวทั่วจังหวัดสังเกตได้จากการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลรายการต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เช่น กีฬานักเรียน ไพรมินิสเตอร์คัพ เป็นต้น ซึ่งแต่ละโรงเรียนแสดงออกถึงความสามารถทั้งด้านเทคนิคเฉพาะตัวของผู้เล่น รวมทั้งระบบการเล่นที่มีมาตรฐาน มีความเข้าใจในตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง นั้นแสดงให้เห็นคุณภาพของเด็กศรีสะเกษได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ในด้าน

สมรรถภาพร่างกายและสรีระของนักกีฬา อาจไม่มีจุดเด่นด้านสรีระที่สูงใหญ่ แต่สมรรถภาพทางกายด้านความทนทาน แข็งแรงและจิตใจที่ไม่ยอมแพ้ เป็นพื้นฐานสำคัญอีกประการที่มีอยู่ในตัวนักฟุตบอลศรีสะเกษ

ด้านผู้ฝึกสอน กลุ่มผู้บริหาร มีความเห็นว่าผู้ฝึกสอนฟุตบอลในจังหวัดศรีสะเกษที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ฝึกสอนฟุตบอลระดับมาตรฐาน (License) ที่ทางสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์กำหนดนั้น มีจำนวนน้อยเกินไป ควรมีโครงการส่งเสริมการจัดอบรมเพื่อสร้างทรัพยากรผู้ฝึกสอนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพให้มากขึ้น และควรต่อยอดผู้ฝึกสอนที่ผ่านการอบรมในระดับหนึ่งให้พัฒนาต่อไปในระดับที่สูงมากขึ้น เพราะผู้ฝึกสอนคือผู้สร้าง นักกีฬา หากผู้ฝึกสอนมีคุณภาพก็มีโอกาสสร้างนักกีฬาที่มีคุณภาพเช่นกัน กลุ่มผู้ฝึกสอน หลายคนมองว่าควรมีการส่งเสริมให้ ผู้ฝึกสอนฟุตบอลภายในจังหวัดมีโอกาสเข้าร่วมอบรมพัฒนาความรู้ ตามหลักสูตรมาตรฐานที่สมาคมฟุตบอลฯ กำหนดขึ้น เพราะในปัจจุบันมาตรฐานการจัดการแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทยพัฒนามากขึ้น ซึ่งระเบียบการแข่งขันกำหนดให้ ผู้ฝึกสอนต้องผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่มีมาตรฐานสากล เพื่อยกระดับและพัฒนาวงการฟุตบอลไปในทิศทางเดียวกันอย่างถูกต้อง ซึ่งที่ผ่านมาผู้ฝึกสอนต้องตื่นนอน เสียสละทั้งเวลา กำลังกาย และกำลังทรัพย์ เพื่อไปเข้าร่วมการฝึกอบรม จึงอยากได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น กว่าที่เป็นอยู่ กลุ่มนักฟุตบอลอาชีพ มองว่าผู้ฝึกสอนในจังหวัดควรได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนามากขึ้น เพราะการได้มีโอกาส พบเจอผู้ฝึกสอนระดับสูงทั้งในประเทศและต่างประเทศทำให้พวกเขาเกิดการเปรียบเทียบ และรับรู้ได้ว่าผู้ฝึกสอน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างและพัฒนานักกีฬาไปสู่ความสำเร็จ เมื่อผู้ฝึกสอนมีความรู้ที่ถูกต้องตามหลักการและ มีประสบการณ์ที่เพิ่มมากขึ้นย่อมนำความรู้ที่เพิ่มพูนส่งต่อไปสู่นักกีฬาของตนเอง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มผู้บริหารมองว่าค่อนข้างพร้อม เพราะศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีสนามฟุตบอลมาตรฐาน มีคุณภาพมากพอสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกระจายอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในเขตอำเภอเมือง ด้านการช่วยเหลือเรื่องงบประมาณหรือการจัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมพื้นฐาน เช่น ลูกฟุตบอล กรวย มาร์กเกอร์ เป็นต้น สำหรับแจกจ่ายไปสู่คาเฟ่ หรือโรงเรียนที่ขาดแคลน เพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายที่ทางคาเฟ่หรือโรงเรียนต้องแบกรับ กลุ่มผู้ฝึกสอน หลายคนมองว่าอยู่ในระดับพอใช้ กล่าวคือ ในจังหวัดมีสนามฟุตบอลระดับมาตรฐานที่สามารถใช้แข่งขันฟุตบอลระดับอาชีพได้ (ผ่าน Club Licensing) ประมาณ 3-4 สนามเท่านั้น โดยในแต่ละสนามมีเพียงบุคคลบางกลุ่มบางองค์กรเท่านั้นที่สามารถใช้บริการสนามได้สม่ำเสมอ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนภายในจังหวัดยังมีโอกาสเข้าถึงหรือใช้บริการได้น้อย ดังนั้นจึงควรมีรายการแข่งขันที่สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้เข้าไปใช้สนามแข่งขันที่มีมาตรฐานของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างแรงจูงใจและประสบการณ์ที่ดีให้แก่พวกเขา อีกปัจจัยหนึ่งคืออุปกรณ์การฝึกซ้อมพื้นฐาน เช่น ลูกฟุตบอล กรวย มาร์กเกอร์ ตาข่าย เป็นต้น โค้ชทุกคนมีความเห็นตรงกันว่าควรได้รับการสนับสนุนจากจังหวัดหรือหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งมากขึ้น เพราะปัจจุบันต้องใช้งบประมาณจากโรงเรียนหรือบางแห่งใช้จากองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งค่อนข้างจำกัดเพราะงบประมาณต้องถูกจัดสรรสำหรับใช้จ่ายในส่วนอื่น ๆ ที่ทำให้ได้รับอุปกรณ์การฝึกซ้อมมาน้อย ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา และส่วนมากเป็นอุปกรณ์ที่คุณภาพไม่ถึงระดับที่ใช้สำหรับแข่งขัน กลุ่มนักฟุตบอลอาชีพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พวกเขามองว่าควรมีการพัฒนาสนามฝึกซ้อมในต่างอำเภอให้ได้มาตรฐานมากขึ้น และควรมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมพื้นฐานแจกจ่ายไปตามคาเฟ่ต่าง ๆ ในทุก ๆ ปี อย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะในโรงเรียนหรือ คาเฟ่ที่มีอยากทำแต่ไม่มีความพร้อม ควรได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง

ด้านรายการแข่งขัน กลุ่มผู้บริหาร ทุกคนมีความเห็นตรงกันคือ นอกจากการส่งแข่งขันในรายการที่ภาครัฐหรือเอกชนจัดแข่งขันทุกปีอยู่แล้ว ควรจัดให้มีการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนภายในจังหวัดเป็นประจำอีกด้วย โดยการแข่งขันในรูปแบบฟุตบอลลีก ในช่วงที่ว่างจากการแข่งขันรายการอื่น เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาได้มีการฝึกซ้อมและมีพัฒนาการที่ต่อเนื่องตลอดทั้งปี กลุ่มผู้ฝึกสอนมีความเห็นตรงกันว่าควรมีการจัดการรายการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนในจังหวัดอย่างเป็นระบบ ให้สอดคล้องกับปฏิทินการแข่งขันในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติที่จัดแข่งขันเป็นประจำ โดยการแข่งขันควรเป็นในรูปแบบฟุตบอลลีก เพราะมีความต่อเนื่อง และมีจำนวนแมตช์ในการแข่งขันมากกว่า

ในรูปแบบฟุตบอลถ้วย ทำให้แต่ละทีมจะได้ฝึกฝนและพัฒนานักกีฬาในระยะยาว นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นเวทีในการคัดเลือกนักฟุตบอลตัวแทนจังหวัดในการร่วมแข่งขันรายการอื่น ๆ ระดับชาติได้อีกด้วย กลุ่มนักฟุตบอลอาชีพมองว่ารายการแข่งขันที่มีอยู่ในปัจจุบันก็น้อยเกินไปและยังขาดความต่อเนื่อง เพราะส่วนใหญ่การแข่งขันฟุตบอลเยาวชนในจังหวัด หรือระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ ส่วนมากจะจัดการแข่งขันแบบทัวร์นาเมนต์ ซึ่งจำนวนแมตช์การแข่งขันในแต่ละทัวร์นาเมนต์ มีน้อยเกินไป โดยเฉพาะกับบางทีมที่ต้องตรึงตัวตั้งแต่รอบแรก และเมื่อจำนวนแมตช์การแข่งขันน้อย ย่อมส่งผลให้การพัฒนายากตามไปด้วย

ด้านการพัฒนาสู่ระดับอาชีพ กลุ่มผู้บริหาร เสนอมุมมองไว้ว่า ควรมีทีมฟุตบอลอาชีพรองรับนักฟุตบอลเยาวชนที่สร้างขึ้นมา เพื่อต่อยอดให้พวกเขาได้พัฒนาสู่ระดับอาชีพและระดับชาติต่อไป โดยสิ่งสำคัญ คือ นโยบายของสโมสรและแนวทางของทีม ต้องมุ่งเน้นการให้โอกาสเยาวชนโดยเฉพาะลูกหลานผู้มีเลือดเนื้อเชื้อไขของศรีสะเกษ กลุ่มผู้ฝึกสอนมีความเห็นว่าควรมีการจัดการอย่างเป็นระบบ เช่น ในการคัดเลือกหาตัวแทนจังหวัดเพื่อไปแข่งขันรายการต่าง ๆ ในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ ควรมีข้อตกลงที่เห็นชอบร่วมกันระหว่างผู้ฝึกสอนแต่ละทีมภายในจังหวัดเพื่อความชัดเจนและยุติธรรมสำหรับทุกทีม นอกจากนั้นยังควรมีสโมสรฟุตบอลอาชีพที่คอยรองรับนักฟุตบอลเยาวชนที่ผลิตออกมาทุก ๆ ปี เพื่อการต่อยอดสู่ระดับอาชีพ หรือระดับชาติต่อไป กลุ่มนักฟุตบอลอาชีพ มองว่าต้องมีสโมสรรองรับนักฟุตบอลเยาวชนที่พัฒนาขึ้นมาในแต่ละรุ่น ซึ่งมีนโยบายหรือทิศทางของสโมสรที่ชัดเจนเพื่อให้โอกาสเด็กและส่งเสริมสนับสนุนให้มีพัฒนาการต่อเนื่องในระดับอาชีพ โดยเฉพาะเด็กท้องถิ่นที่ใช้เวลาสร้างกันมาหลายปี

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพมีแนวทางในการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. มีกระบวนการในการพัฒนาผู้ฝึกสอนฟุตบอลในจังหวัดอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง
2. มีการสนับสนุนอุปกรณ์การฝึกซ้อมขั้นพื้นฐานให้โรงเรียนหรือคาเฟ่ฟุตบอลอย่างเหมาะสมในทุก ๆ ปี
3. มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกเยาวชนภายในจังหวัด และต้องจัดการแข่งขันในสนามที่มีมาตรฐานระดับฟุตบอลอาชีพ
4. มีสโมสรฟุตบอลอาชีพซึ่งมีนโยบายให้โอกาสเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษไว้รองรับนักฟุตบอลที่ผลิตขึ้นมา

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งองค์ประกอบในการพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพออกเป็น 5 ด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านนักกีฬา พบว่าทั้ง 3 กลุ่มวิเคราะห์ความสามารถของนักกีฬาโดยแบ่งเป็น 4 เรื่องสำคัญ คือ 1. เทคนิคหรือความสามารถเฉพาะตัว 2. แท็คติกหรือความเข้าใจในระบบการเล่น การเคลื่อนที่และความรับผิดชอบในตำแหน่ง 3. สมรรถภาพทางกาย 4. สภาพจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับ เอกสารการอบรม AFC C Coaching Certificate Course โดย FA Thailand (2563) ซึ่งระบุว่า Factor of performance หรือปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเล่นประกอบด้วย เทคนิค แท็คติก สภาพร่างกาย สภาพจิตใจ สุขภาพร่างกาย และความสัมพันธ์ของร่างกายและระบบประสาท ซึ่งทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นว่านักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ มีเทคนิค แท็คติก สมรรถภาพร่างกาย และความพร้อมด้านจิตใจอยู่ในระดับดี นอกจากนั้นยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรมีการอบรม ให้ความรู้ในเรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เพื่อช่วยในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไกของนักกีฬาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. ด้านผู้ฝึกสอน ควรมีแผนพัฒนาผู้ฝึกสอนอย่างเป็นระบบทั้งการสนับสนุนให้ผู้ฝึกสอนรุ่นใหม่ได้มีโอกาสได้รับการอบรม และส่งเสริมผู้ฝึกสอนที่มีพื้นฐานการอบรมในระดับหนึ่งแล้วได้พัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น เพราะองค์ความรู้ที่ผู้ฝึกสอนได้รับจะถูกนำมาถ่ายทอดเพื่อพัฒนานักกีฬาอย่างถูกต้องตามหลักการและเติบโตเป็นนักฟุตบอลที่มีคุณภาพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับชัยชนะ นิมสุวรรณ (2562) กล่าวว่า ความรู้ในกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วยความรู้จากการเข้าร่วมอบรมระดับไลเซนส์ คือการรู้ถึงคุณลักษณะในสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรมี ซึ่งก็เหมือนกับก่อนที่จะพัฒนาผู้อื่นได้ สิ่งสำคัญคือเราต้องพัฒนาตัวเองก่อน โดยเฉพาะในเรื่องพื้นฐานสำคัญที่เราต้องรู้ก่อนว่าผู้ฝึกสอนควรมีอะไรบ้าง และต้องปฏิบัติตัวอย่างไร

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้แข่งขันในสนามฟุตบอลมาตรฐาน ซึ่งใช้จัดการแข่งขันในระดับฟุตบอลอาชีพ เพื่อให้พวกเขามีแรงจูงใจและมีประสบการณ์ในการแข่งขัน และควรพัฒนาสนามฝึกซ้อมในพื้นที่อื่นนอกจากอำเภอเมืองให้มีความเหมาะสมทัดเทียมกับสนามฟุตบอลมาตรฐาน และควรมีการจัดสรรอุปกรณ์การฝึกซ้อมฟุตบอลเพื่อแจกจ่ายไปสู่ทีมโรงเรียนหรือคาเฟ่ในจังหวัด

4. ด้านรายการแข่งขัน พบว่าควรมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดช่วงระยะเวลาการแข่งขันให้มีความสอดคล้องกับปฏิทินการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนรายการอื่น ๆ ในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ เพื่อส่งเสริมให้นักฟุตบอลได้มีการฝึกซ้อมและแข่งขันตลอดปี เพราะนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อม แข่งขัน เพื่อสั่งสมประสบการณ์และพัฒนาด้านทักษะกีฬา ความคิด สมรรถภาพร่างกาย รวมทั้งจิตใจตามช่วงวัยของตนเอง สอดคล้องกับเทิดทูน โตศิริ และคณะ (2560) กล่าวว่า โดยเฉพาะประเทศในทวีปยุโรปจะทำการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลเยาวชนผ่านศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชน (Academy) ของสโมสรฟุตบอล ภายใต้แนวคิดการพัฒนานักกีฬาระยะยาว (Long Term Player Development) ที่ใช้เวลา 10,000 ชั่วโมงหรือประมาณ 10 ปี ปลูกฝังเฉพาะทักษะวิธีการ ทักษะยุทธวิธี เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย โดยการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแขนงต่าง ๆ มาพัฒนา รวมทั้งการปลูกฝังความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมการเป็นนักกีฬาอาชีพที่มีคุณภาพให้แก่ักกีฬาฟุตบอลเยาวชน เพื่อให้พวกเขามีความพร้อมด้านทักษะ วิธีการ ทักษะยุทธวิธี สภาพร่างกาย ความรู้และประสบการณ์การเล่นฟุตบอลระดับสูงทำให้สามารถก้าวไปสู่ นักกีฬาระดับอาชีพได้เร็วขึ้น

5. ด้านการพัฒนาสู่ระดับอาชีพ ควรมีสโมสรฟุตบอลอาชีพรองรับนักฟุตบอลเยาวชนที่ถูกผลิตออกมา ซึ่งสโมสรฟุตบอลนั้นต้องมีนโยบายการให้โอกาสเด็กเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการต่อยอดนักฟุตบอลเยาวชนไปสู่ระดับอาชีพต่อไป สอดคล้องกับเทิดทูน โตศิริ และคณะ (2560) กล่าวว่า นักกีฬาส่วนใหญ่มาจากการพัฒนาของศูนย์ฝึกนักกีฬาของสโมสรเอง เพราะการพัฒนานักกีฬา ระดับเยาวชนของสโมสรฟุตบอลเองจะสามารถปลูกฝังรูปแบบวิธีและแนวคิดในการเล่นที่เป็นปรัชญาของสโมสร ทำให้ได้ผู้เล่นที่มีรูปแบบวิธีและแนวคิดในการเล่นอย่างเดียวกันเมื่อเข้ามาเล่นในทีมของสโมสรไม่ต้องเสียเวลา ปรับแต่งและก่อให้เกิดรูปแบบการเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ของสโมสร การที่นักกีฬาเยาวชนใช้ชีวิตและฝึกซ้อมอยู่ กับสโมสรย่อมมีความรักและผูกพันอันก่อให้เกิดความรักและภักดี เป็นการประหยัดค่าจ้างนักกีฬาเพราะไม่ต้อง จ้างนักกีฬาจากที่อื่นและนักกีฬาที่สโมสรพัฒนามาเองย่อมมีค่าจ้างถูกกว่าอีกทั้งสโมสรยังสามารถสร้างรายได้ จากการพัฒนานักกีฬาเยาวชนในกรณีที่นักกีฬาโอนย้ายสังกัดไปสโมสรอื่นที่มีความต้องการ

จากการสรุปผลการวิจัย พบว่าหากต้องการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ ควรมุ่งเน้นประเด็นการพัฒนาให้ครอบคลุมในทุกมิติดังนี้ ด้านนักกีฬา ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เพื่อช่วยในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไกของนักกีฬาให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้านผู้ฝึกสอน ควรมีแผนพัฒนาผู้ฝึกสอนอย่างเป็นระบบและได้รับการสนับสนุนให้ผู้ฝึกสอนรุ่นใหม่ได้มีโอกาสได้รับการอบรม รวมทั้งส่งเสริมผู้ฝึกสอนที่มีพื้นฐานการอบรมในระดับหนึ่ง

แล้วได้พัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการเปิดโอกาสให้นักฟุตบอลระดับเยาวชนภายในจังหวัดศรีสะเกษ มีโอกาสได้แข่งขันในสนามฟุตบอลมาตรฐานซึ่งใช้จัดการแข่งขันในระดับฟุตบอลอาชีพ และควรพัฒนามสนามฝึกซ้อมในพื้นที่อื่นนอกจากอำเภอเมืองให้มีคุณภาพทัดเทียมกับสนามฟุตบอลมาตรฐาน และควรมีการจัดสรรอุปกรณ์การฝึกซ้อมฟุตบอลเพื่อแจกจ่ายไปสู่ทีมโรงเรียนหรือคาเฟ่ในจังหวัดอย่างทั่วถึง อีกประเด็นที่มีความสำคัญเช่นเดียวกันคือ ด้านรายการแข่งขัน ควรมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดช่วงระยะเวลาการแข่งขันให้มีความสอดคล้องกับปฏิทินการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนรายการอื่น ๆ ในระดับภูมิภาค หรือระดับชาติ เพื่อส่งเสริมให้นักฟุตบอลได้มีการฝึกซ้อมและแข่งขันตลอดปี และประเด็นสุดท้ายคือ ด้านการพัฒนาสู่ระดับอาชีพ ควรมีสโมสรฟุตบอลอาชีพรองรับนักฟุตบอลเยาวชนที่ถูกผลิตออกมา ซึ่งสโมสรฟุตบอลนั้นต้องมีนโยบายการให้โอกาสเด็กเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการต่อยอดนักฟุตบอลเยาวชนไปสู่ระดับอาชีพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. องค์กรหรือหน่วยงานทั้งจากภาครัฐและเอกชนที่มีนโยบายหรือพันธกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนกีฬาฟุตบอล ควรร่วมกันกำหนด นโยบาย พันธกิจ การพัฒนาฟุตบอลเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษอย่างเป็นระบบ
2. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน โดยกำหนดบทบาท หน้าที่ วิธีการและปฏิทินการดำเนินงาน ให้ชัดเจน
3. จัดทำหลักสูตรในการพัฒนานักกีฬาเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ โดยความร่วมมือกันของผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถในจังหวัด เพื่อให้การพัฒนานักฟุตบอลเยาวชนของจังหวัด ศรีสะเกษเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
4. มีการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผู้ฝึกสอนรุ่นใหม่ และต่อยอดผู้ฝึกสอนเดิม ให้มีระดับความรู้ที่สูงขึ้นตามมาตรฐานของสมาคมฟุตบอลฯ เพื่อพัฒนาตามความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น และรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการแข่งขันที่สูงขึ้น
5. จัดสรรอุปกรณ์การฝึกซ้อมขั้นพื้นฐานให้โรงเรียนหรือคาเฟ่ที่เป็นสมาชิก รวมทั้งพัฒนามสนามฝึกซ้อมเพื่อยกระดับการฝึกซ้อมและพัฒนานักกีฬาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
6. จัดการแข่งขันฟุตบอลลีกเยาวชนในจังหวัด โดยกำหนดโปรแกรมการแข่งขันให้สอดคล้องกับรายการแข่งขันฟุตบอลในระดับภูมิภาค และระดับชาติ
7. ทำ MOU กับทีมสโมสรฟุตบอลระดับอาชีพที่มีนโยบาย และวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษ หรือสร้างทีมฟุตบอลอาชีพขึ้นมารองรับการต่อยอดของเยาวชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนานักฟุตบอลในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักกีฬาก่อนเข้าสู่ระดับเยาวชน
2. ควรมีการศึกษาแนวทางพัฒนานักกีฬาเยาวชนในชนิดกีฬาอื่น ที่สามารถต่อยอดไปสู่การแข่งขันในระดับอาชีพได้ เช่น วอลเลย์บอล ตะกร้อ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- การกีฬาอาชีพการกีฬาแห่งประเทศไทย, สำนักงาน. สรุปผลการดำเนินงานโครงการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ เป็นกีฬานำร่อง 5 ปี (2542-2546) ประจำปี 2542-2543. กรุงเทพฯ: สำนักงานกีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2543.
- กฤษณะ สมจิตร์. การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์โปรวินเชียลลีก ประจำปี 2543 : กรณีศึกษาทีมฟุตบอลสมาคม กีฬาจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2545.
- ชัยชนะ นิมสุวรรณ. คุณลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตภาคเหนือ. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2562.
- พลกษศาสตร์ ลำพุทธา. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาจักรยานเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬา จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557.
- เทิดทูน โตศิริ และคณะ. “รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ” วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทมส.) 1 (มกราคม-เมษายน 2560): 85.
- FA Thailand. The Analysis บทวิเคราะห์ฟุตบอลไทย 2019. (ออนไลน์) 2563 (อ้างเมื่อ 16 กรกฎาคม 2563). จาก <https://fathailand.org/uploads/download/c084cac544af1e8b033857c31696de86.pdf>

